

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu: **I., š.p., J.**, IČO: X., na odvolanie veriteľov: **1/ S., a.s., C.**, IČO: X., **2/ D., X.**, spoločnosť číslo X., zast. E., s.r.o., B., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č. k. 6K/63/2002-661 zo dňa 16. novembra 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a výdavkov správcu zo dňa 20. novembra 2008 so zmenami tak, že príjmy konkurznej podstaty predstavujú sumu 7 754 418,90 Eur, výdavky správcu konkurznej podstaty predstavujú sumu 4 030 171,04 Eur, odmena správcu konkurznej podstaty JUDr. V. K. predstavuje sumu 173 657,30 Eur, odmena osobitného správcu Doc. Ing. M. P. predstavuje sumu 173 657,30 Eur, na rozdelenie veriteľom zostáva suma 2 582 756,07 Eur a na rozdelenie oddeleným veriteľom zostáva suma 794 177,71 Eur.

V odôvodnení uviedol, že správca konkurznej podstaty dňa 21. novembra 2008 predložil konečnú správu o speňažení majetku patriaceho do konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu zo dňa 20. novembra 2008. Konečná správa bola od 22. decembra 2008 do 7. januára 2009 vyvesená na úradnej tabuli Krajského súdu

v Košiciach a úpadca a veritelia boli o tom upovedomení s poučením, že do 15 dní môžu podať proti nej námietky.

Námietky proti konečnej správe podal v zákonnej lehote veriteľ F., s.r.o. v likvidácii, M., veriteľ S., a.s., Bratislava a veriteľ D. po lehote.

Veriteľ F., s.r.o. v likvidácii, M. namietal, že správca konkurznej podstaty nevyčíslil príjmy prevádzky podniku úpadcu tak, aby zodpovedali výdavkom z prevádzky podniku v sume 106 934 021,87 Sk, ďalej namietal výdavky ohľadne pracovnoprávných nárokov. Tiež mal námietky k archivačnej činnosti, k uspokojeniu oddeleného veriteľa G.G. a k odmene správcovi konkurznej podstaty a osobitnému správcovi konkurznej podstaty.

Veriteľ S., a.s., Bratislava namietal absenciu určenia spôsobu výpočtu konkurznej odmeny.

Súd na pojednávaní dňa 16. novembra 2009 prejednal konečnú správu podľa ust. § 29 ods. 4 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKV) a dospel k záveru, že podané námietky sú z časti opodstatnené, a preto schválil konečnú správu so zmenami, tak ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Pokiaľ ide o námietky veriteľa D., súd sa nimi nezaoberal, keďže boli doručené súdu po lehote.

Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie konkurzný veriteľ S., a.s. a konkurzný veriteľ D..

Konkurzný veriteľ S., a.s. podal odvolanie proti rozhodnutiu v celom rozsahu, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, § 205 ods. 2 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). Odvolateľ v odvolaní uviedol, že konkurzný súd úplne opomenul, že S., a.s. vo svojich námietkach netvrdila, že sa novela č. 292/2005 Z. z. vykonávacej vyhlášky č. 493/1991 Zb. vzťahuje na predmetné konkurzné konania. Argumentoval tým, že správca konkurznej podstaty nesprávne určil druhú zložku základu pre určenie konkurznej odmeny, keďže táto zložka základu pre výpočet konkurznej odmeny má predstavovať sumu určenú na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu. Zdôraznil, že sa musí jednať o sumu určenú na uspokojenie veriteľov, teda nie brutto výšku príjmov získaných pri výkone funkcie správcu, ale len tú časť

(netto), ktorá je už po odpočítaní nákladov (pohľadávok proti podstate), ktoré vecne súvisia s príjmami, ktoré správca dosiahol pri výkone svojej funkcie. Ďalej namietal spôsob, akým sa prvostupňový súd vysporiadal s otázkou výpočtu konkurznej odmeny v prípade, keď bol v konkurze okrem správcu konkurznej podstaty ustanovený aj osobitný správca. Prvostupňový súd vlastne priznal bez opory v zákone a vyhláske č. 493/1991 Zb. dve konkurzné odmeny, jednu správcovi a jednu osobitnému správcovi, obe z rovnakého (nesprávneho) základu pre výpočet konkurznej odmeny. Poukázal na ust. § 7 ods. 4 a § 9 vyhlášky č. 493/1991 Zb. Tiež namietal zvýšenie konkurznej odmeny o maximálnu hranicu 100%, ak správca zachoval prevádzku podniku a v časti, v ktorej prvostupňový súd o zvýšení odmeny rozhodol, považuje rozhodnutie za nepreskúmateľné. Na základe uvedeného žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že konečnú správu neschváli.

Odvolanie podal aj konkurzný veriteľ D. podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, f/ O.s.p. V odvolaní uviedol, že konečná správa bola schválená na pojednávaní uskutočnenom dňa 16. novembra 2009, na ktoré mu nebolo doručené predvolanie. Konečná správa bola vyvesená na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 22. decembra 2008. Posledný deň lehoty na podanie námietok tak pripadol na 6. januára 2009, teda deň, ktorý bol dňom pracovného pokoja, a teda posledný deň lehoty na podanie námietok proti konečnej správe bol dátum 7. januára 2009. Konkurzný veriteľ D. podal námietky podaním na pošte dňa 7. januára 2009, tzn. že lehota stanovená zákonom bola dodržaná a konkurzný veriteľ mal tak právo byť oboznámený s tým, že sa uskutoční pojednávanie o konečnej správe a mal byť na takéto pojednávanie v zmysle ustanovenia § 29 ods. 4 ZKV predvolaný. Ďalej odvolaním napáda výpočet odmeny správcu konkurznej podstaty a osobitného správcu konkurznej podstaty, pretože napriek tomu, že v odôvodnení napádaného uznesenia sa uvádza, že k predmetnej odmene správcu konkurznej podstaty a osobitného správcu konkurznej podstaty došlo navýšením odmeny správcu konkurznej podstaty o 100%, túto skutočnosť správca konkurznej podstaty v Konečnej správe, ktorá bola týmto uznesením schválená, vôbec nezmienil a ani si 100%-né navýšenie svojej odmeny neuplatňoval. Ak by si aj uplatňoval, toto navýšenie nie je vzhľadom na výsledky prevádzkovania podniku správcom konkurznej podstaty nijak odôvodniteľné. Odvolaním súčasne napáda skutočnosť, že &D. bude ako oddelený veriteľ uspokojený vo výške 8 085 687,60 Sk.

Krajský súd opatrením, sp. zn. 6K/63/02-424 udelil súhlas s vydaním výťažku spoločnosti G., s.r.o. vo výške 2 561 767,20 Sk a táto suma bola uhradená na účet spoločnosti.

Podaním zo dňa 14. januára 2008 bolo odvolateľovi správcom konkurznej podstaty oznámené, že spoločnosť G., s.r.o. zistila „že došlo k omylu“, keď sa realizovala úhrada zvyšného výťažku. G., s.r.o. do dnešného dňa sumu vyčíslenú správcom konkurznej podstaty vo výške 452 370 Sk nevrátila. Správca konkurznej podstaty vo vyjadrení uviedol, že D. bude „...ako veriteľ 1. triedy pomernou čiastkou uspokojený a vtedy od tejto sumy odpočítam neoprávnene vyplatenú sumu 452 370 Sk, ktorá bude rozdelená medzi ostatných konkurzných veriteľov...“ S uvedeným odvolateľ nesúhlasí, nakoľko správca konkurznej podstaty sám pochybil tým, že predmetnú čiastku vyplatil G., s.r.o. bez toho, že by predmetné položky odpočítal. Sám správca uvádza, že „došlo k omylu“ - ale z jeho strany, a preto tu nie je žiadny dôvod na to, aby predmetná suma bola odpočítaná z uspokojenia D. ako veriteľa 1. triedy. Vzhľadom na vyššie uvedené žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K podaným odvolaniam sa vyjadril aj správca konkurznej podstaty.

Správca konkurznej podstaty k odvolaniu konkurzného veriteľa S., a.s. uviedol, že správcovia pri výpočte výšky odmeny vychádzali zo znenia vyhlášky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších noviel platnej ku dňu 8. októbra 2001. Novela vyhlášky č. 292/2005 Z. z., ktorou sa zmenila a doplnila vyhláška č. 493/1991 Zb., neobsahovala prechodné ustanovenia, ktoré by upravili dočasné pôsobenie skoršieho predpisu a teda správcovia pri výpočte odmeny vychádzali zo znenia vyhlášky č. 493/1991 Zb. platného k 8. októbru 2001.

K odvolateľom namietanom nesprávnom výpočte odmeny oboch správcov v súvislosti s jej navýšením o $\frac{1}{4}$ z dôvodu vymenovania osobitného správcu uviedol, že súd tento výpočet akceptoval a tiež, že odmenu presne tým istým spôsobom vypočítal aj odvolateľ.

K 100% - nému zvýšeniu konkurznej odmeny uviedol, že súd akceptoval dôvody uvedené oboma správcami, ktorými odôvodňovali toto navýšenie odmeny a v odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že priznanie 100% navýšenia konkurznej odmeny bolo v súlade s ustanovením § 7 ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. (v znení platnom pred 1. júlom 2005).

K odvolaniu konkurzného veriteľa D. správca konkurznej podstaty uviedol, že ku skutočnosti podania námietok proti konečnej správe po lehote sa nevyjadruje, nakoľko

splnenie podmienok včasnosti podania opravného prostriedku skúma súd. K samotným skutočnostiam spochybňujúcim konečnú správu poukázal na skutočnosti uvedené vo vyjadrení k odvolaniu konkurzného veriteľa S., a.s. K námietke, ktorou nesúhlasil s výškou sumy, ktorá má byť vyplatená z titulu nároku na tzv. oddelené uspokojenie správca uviedol, že aj keď došlo k chybe z jeho strany a aj keď súd opatrením zo dňa 10. októbra 2005, sp. zn. 6K/63/2002-424 udelil súhlas s vydaním výťazku spoločnosti G., s.r.o. vo výške 2 561 767,20 Sk, nesúhlasí s tvrdením konkurzného veriteľa, že nemožno sumu 452 370 Sk odpočítať zo sumy, ktorá mu bude ešte vyplatená podľa výsledkov z budúceho rozvrhového uznesenia. Správca uviedol, že bez ohľadu na to, že kto bol a kto je veriteľom konkurznej pohľadávky č. 60 (v súčasnosti D.), bude vyplatená celkovo v takej výške, ktorá bude v súlade so zákonom.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní oboch odvolaní napadnuté uznesenie Krajského súdu Košice, č. k. 6K/63/2002-661 zo 16. novembra 2009 potvrdil ako vecne správne a zákonné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po prejednaní veci podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 O.s.p. zistil, že sú dané dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Konkurzný veriteľ S., a.s. v odvolaní namietal nesprávnosť výpočtu odmeny správcu konkurznej podstaty úpadcu.

Podľa § 6 písm. a/ vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení platnom pre predmetné konkurzné konanie, základ pre určenie odmeny správcu tvorí suma, ktorá bola dosiahnutá speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

V zmysle citovaného ustanovenia základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola dosiahnutá speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov pri výkone funkcie správcu, ktorú získal správca inou činnosťou ako speňažovaním majetku, napríklad vymožením nájomného, uplatnením nárokov na súde, úrokmi z priznaných pohľadávok a podobne. Je zrejmé, že od takto získaných príjmov je potrebné odpočítať náklady, potrebné na ich dosiahnutie. Takto stanovený základ pre určenie odmeny správcu vyplýva tak z gramatického, ako aj logického výkladu ustanovenia § 6 vyhlášky č. 493/1991 Zb.

Pokiaľ preto správca konkurznej podstaty nevyúčtoval svoju odmenu takýmto postupom, je súdom priznaná výška odmeny v rozpore s právnym predpisom.

Odvolaťel namietal aj spôsob, ktorým súd určil odmenu osobitnému správcovi konkurznej podstaty.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní, ak to vyžaduje rozsah správy, môže súd ustanoviť na pomoc správcovi osobitného správcu pre určitý odbor správy. Osobitný správca má práva, povinnosti a zodpovednosť správcu v medziach svojej pôsobnosti.

Spôsob odmeňovania osobitného správcu je stanovený v § 7 ods. 4 a § 9 vyhl. č. 493/1991 Zb., podľa ktorého ak bol vymenovaný osobitný správca podľa § 9 ods. 1 zákona o konkurze a vyrovnaní, súd zvýši odmenu primerane rozsahu správy, najviac však o jednu štvrtinu konkurznej odmeny vypočítanej podľa odseku 1. Ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

Z uvedeného vyplýva, že ak súd v konkurznom konaní vymenuje správcu a aj osobitného správcu, môže zvýšiť celkovú odmenu najviac o jednu štvrtinu. Z takto zvýšenej odmeny určí odmenu pre správcu a pre osobitného správcu. Kritériom pre určenie výšky odmeny bude rozsah a dĺžka ich činnosti. Postup súdu prvého stupňa, ktorý pri určení odmeny osobitného správcu postupoval podľa § 7 ods. 1 vyhl. č. 493/1991 Zb. je preto nesprávny.

V odvolaní ďalej veriteľ namietal aj zvýšenie odmeny správcu konkurznej podstaty o maximum, stanovené v § 7 ods. 3 uvedenej vyhlášky, podľa ktorého sudca konkurzného a vyrovnacieho súdu môže konkurznú odmenu vypočítanú podľa odseku 1 zvýšiť až o 100%, bez ohľadu na obmedzenia, ak správca zachoval prevádzku podniku.

Dôvody pre maximálne zvýšenie konkurznej odmeny súd v napadnutom rozhodnutí neuviedol, v dôsledku čoho je rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné.

Obdobné námietky, týkajúce sa výšky odmeny správcu konkurznej podstaty, ako i rozsahu jej navýšenia podľa § 7 ods. 3 vyhl. č. 473/1991 Zb. uplatnil aj konkurzný veriteľ D. L.. Súčasne poukázal aj na opatrenie súdu prvého stupňa vydané pod sp. zn. 6K/63/02-424, ktorým bol udelený súhlas s vydaním výťažku spoločnosti G., s.r.o. vo výške

2 561 767,20 Sk, pričom podľa vyjadrenia správcu konkurznej podstaty bola uvedená suma vyplatená omylom. Keďže s touto námietkou veriteľa sa súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí nezaoberal, nebolo možné posúdiť jej dôvodnosť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/, h/ O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie /§ 221 ods. 2 O.s.p./.

Pre Krajský súd v Košiciach, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, je právny názor odvolacieho súdu záväzný /§ 226 O.s.p./.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 28. júla 2010

JUDr. Alena Prieceľová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová